

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.000
Letna naročnina L 2.000
Letna inozemstvo L 3.000
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XVII. - Štev. 29 (854)

Gorica - četrtek, 15. julija 1965 - Trst

Posamezna številka L 50

Dva načina Saragat na obisku v Bonnu

Krščanski demokrati v Trstu odklanjajo rasizem tržaških liberalcev

Preteklega aprila je minilo sto let, odkar sta se sestala v hiši farmarja McLeana pri Appomattox poveljnik armade severne Virginije gen. R. E. Lee in poveljnik unijske armade gen. Grant, da sklene dogovor o predaji konfederacijske vojske. Gen. Lee je imel še okoli 25.000 mož, ki so bili izčrpani in brez hrane. Opoldne so se zaman skušali prebiti skozi obroč unijskih čet generala Granta. Njegov poveljnik je spoznal, da je vsak nadaljni boj nemožen in nesmiseln ter je poslal poveljniku unijskih čet ponudbo za pogovor o predaji.

Poveljnika sovražnih vojsk sta si segla v roke, se nato vsedla vsak k svoji mizi in se dogovorila o pogojih predaje.

Gen. Grant je dovolil častnikom nasprotni armade, da obdrže svoje sablje in konje, vsi vojaki so bili pomiloščeni in jim je bilo dovoljeno, da se vrnejo na svoje domove. Gen. Lee je prosil gen. Granta, naj dovoli vojakom, ki so imeli svoje konje in mule, da te vzamejo s seboj domov, da bodo lažje obdelovali svoje polje.

»To bo imelo najboljši možni vpliv na ljudi, bo zelo hvalevredno in bo napravilo veliko za pomiritev našega ljudstva,« je utemeljeval svoj predlog gen. Lee. Gen. Grant je brez pomišljanja sprejel predlog svojega nasprotnika.

Zmagoviti general je pokazal razumevanje do svojih nasprotnikov, ko je dejal gen. Leeju, da bodo federalni komisarji njegove ljudi oskrbeli z 20.000 obroki vojske hrane. Generala sta dogovor podpisala, si zopet segla v roke in gen. Lee je zapustil hišo in zahajal konja, ki mu ga je pripeljal sluga. Gen. Grant se je s svojimi spremljevalci pojavil na vratih in pozdravil gen. Leeja, ko je odjezdil na svojem konju z vsemi svojimi poveljniškimi znaki in s sabljo, ki jo je vzel s seboj na pogajanja, da bi jo izročil zmagovavcu v znak predaje. Gen. Grant se je izkazal za moža in človeka, ki svojega nasprotnika v tej bridki uri ni maral poniževati.

Preteklega maja je minilo 20 let, odkar je bila v Sloveniji končana državljanska vojna. Kjerkoli so komunističnim zmagovavcem padli v roke njihovi nasprotniki, so jih brez vsake preiskave pobili, kot da ne bi bili njihovi bratje po krvi, ki so le z orožjem branili svojo svobodo, svoje prepričanje, svoj dom in svoje družine. Pobili niso samo onih, ki so se jim upirali z orožjem v rokah, pobili in pomorili so tudi na tisoče drugih, med njimi žene in otroke.

Nekaj tednov po končni zmagi so izročili Anglezim tistovcem 12.000 domobrancev in deset tisoče drugih bojevnikov proti komunističnemu nasilju iz časa državljanske vojne na obljubo, da bodo postopali z njimi človeško in postavili pred sodišče le one, ki so zakrivila kak zločin. Komaj so rdeči zmagovavci dobili svoje nasprotnike v roke, so jih oropali vsega, jih pretepali in sramotili na vse načine, jih mučili več tednov, nato pa jih postreljali in zakopali v množične grobove v gozdovih nad Laškim, v Kočevskem Rogu in drugod. V Sloveniji so uvedli pravo strahovlado, da ni bil nihče varen življenja. Sredi noči so prišli po človeka, ki jim ni bil všeč, in nihče ga ni več videl...

Letos mineva od teh strahot 20 let.

V zadnjih letih, potem ko so doma strelili zadnje ostanke svojih, tudi le možnih nasprotnikov, jih uničili in ponižali do kraja, prihajajo razni »kulturniki«, »časnikarji«, pa tudi uradni zastopniki režima med izseljence in iščejo stike zlasti s politično emigracijo, ki je pred njihovim nasiljem srečno našla pot v svobodo. Priporočajo, da »se je sedaj vse spremenilo«, obsojajo nasilja, množični pomor domobrancev in nešteti drugih nasprotnikov kot nekaj, kar se »žal dogaja v vaški revoluciji«, govore celo o postav-

ljanju spomenikov »žrtvam revolucije« in predlagajo pomiritev, mirno sožitje, če že ne »sodelovanje v korist domovine«.

Ce je v Ljubljani in Beogradu res kaj dobre volje, naj dajo onim domobrancem v Sloveniji, ki se jim je na kak način posrečilo rešiti se pred rdečo maščevalnostjo, iste ugodnosti, ki jih nudijo svojim »borcem«, naj poskrbe za vdove in druge svoje pomorjenih, da ne bodo v revščini in stiski končali svojega žalostnega življenja. Dovolijo naj ob 20-letnici množičnih umorov prenos kosti pobitih v blagoslovljeno zemljo, naj popeljejo vsaj duhovnike na te množične grobove, da bodo opravili molitve za mrtev, kot je v krščanskem svetu navada.

Ko bodo izginili z vodilnih položajev v Sloveniji ljudje, ki so krivi množičnih moritev, ko bo zavzel njihova mesta nov rod, ki nima krvavih rok, bo šele prišel čas, ko bo mogoče kak razgovor.

Iz »Ameriške Domovine«

CABOT LODGE poslanik ZDA v Vietnamu

Za novega ameriškega poslanika v Sajgonu je bil imenovan Cabot Lodge, ki je to službo opravljal že pred zadnjimi ameriškim volitvami. Zaradi dela v republikanski stranki, kateri pripada, je lani pred volitvami odstopil. Nadomestil ga je general Maxwell Taylor, ki je sedaj mesto pustil iz osebnih družinskih razlogov. Tako vsaj zatrjujejo uradni krogi, ki s tem v zvezi tudi dodajajo, da se zaradi tega ameriška politika do vojne v Vietnamu ne bo spremenila.

To je potrdil tudi predsednik Johnson na svoji zadnji tiskovni konferenci, na kateri je dejal, da se bo število ameriških vojakov v Vietnamu povečalo od sedanjih 60 tisoč na 75 tisoč, ker se predvideva zaostritev vojne. Povedal je, da je v razdobju od 15. maja do 3. julija padlo v Vietnamu 40 ameriških vojakov, 1900 Južnovietnamcev ter 4556 gverilcev Vietkonga. Istočasno je ameriško obrambno mini-

Ob zaključku uradnega dela obiska predsednika italijanske republike Saragata v Zapadni Nemčiji je bilo izdano naslednje uradno poročilo: »Ob izmenjavi mnenj med obema državnikoma, nemškim in italijanskim predsednikom — pravi poročilo — se je pokazalo popolno soglasje v vseh aktualnih političnih vprašanjih. Ugotovljeno je bilo, da obe državi nadaljujeta s prizadevanji za razvoj in poglobitev svojih odličnih odnosov in da bosta vse storili, kar je mogoče, za nadaljni razvoj evropske skupnosti. Obe državi se obvezujeta, da si bosta prizadevali za okrepitev zapadnega zavezništva in za njega utrditev v duhu atlantskega članstva. Kar zadeva Evropsko gospodarsko skupnost, sta obe strani izrazili svojo voljo, da bosta resno in z zaupanjem na-

daljevali z razgovori, ki so bili pretekli teden v Bruslju in to z namenom, da bi prišlo do rešitev, upoštevajoč koristi in zahteve vseh držav članic, kar bo privedlo do skladnega in uravnovešenega razvoja skupnega gospodarstva.

Zadovoljiv rezultat na tem področju bo olajšal nadaljevanje postopka za zedinjenje Evrope, za kar se bosta nemška in italijanska vlada vztrajno prizadevali. Obe državi menita, da politična in gospodarska integracija Evrope predstavljata bistveni doprinos k pomirjenju in utrditvi trajnega ravnotežja v svetu.

Razgovori so potrdili mnenje obeh držav, da trajno pomirjenje ne more mimo pravične rešitve nemškega vprašanja. Predsednik italijanske republike bo obiskal Berlin, da bo tako pokazal solidarnost Italijanov do neodločljive pravice nemškega naroda za združitev. Zvezni predsednik se je zahvalil predsedniku italijanske republike in je istočasno izrazil svojo zahvalo za stalno dobro voljo italijanske vlade, da si prizadeva in dela za to osnovno pravico nemškega naroda.

ITALIJA, ZAH. NEMCIJA IN SET

Obisk italijanskega predsednika Saragata in zunanega ministra Fanfanija v Zahodni Nemčiji je spričo krize v EGS (Evropski gospodarski skupnosti), ki jo je povzročila Francija, zadobil posebno važnost in pomen. Zaradi negativnega zadržanja Francije na bruselskih pogajanjih o financiranju kmetijske proizvodnje je zašla v krizo celotna doseđanja zgradba zahodnoevropske skupnosti.

Zato so bili glavni predmet razgovorov med italijanskimi in nemškimi državniški odnosi med evropskimi državami. Vse diplomatske akcije stremijo v tem trenutku pač za tem, da na en ali drug način prepričajo pariško vlado, naj popusti od svojega starokopitnega stališča ter ostane v skupnosti zahodnih evropskih držav.

V tem pogledu sta si Italija in Zahodna Nemčija popolnoma soglasni in tudi najbolj odločni, da je treba s procesom evropskega združevanja nadaljevati.

Francoska vlada je položaj še poslabšala s tem, da je odpoklicala svojega predstavnika pri EGS, ki se tako ne udeležuje več njenih sej. Politični opazovalci sedaj z radovednostjo pričakujejo napovedano srečanje francoskega predsednika De Gaulla z italijanskim poglavarjem Saragatom ob priliki otvoritve predora pod Mont Blancom, ki bo 16. t. m.

Nova alžirska vlada

Revolucionarni svet, ki je dne 19. junija izvedel državni udar in odstavil predsednika Ben Belo, je prejšnje dni objavil seznam ministrov, ki sestavljajo novo alžirsko vlado, kateri predseduje polkovnik Bumedien.

Nova vlada šteje 19 članov, od katerih je osem članov iz prejšnje vlade. Edini vidnejši voditelj alžirske osvobodilne fronte v novi vladi je Rabah Bita. Izmed osmih ministrov prejšnje (Ben Belove) vlade sta le dva dobila druge resore, ostali so obdržali svoja mesta.

Medtem so novo alžirsko vlado polkovnika Bumediena priznale skoro vse države med njimi tudi Egipt, rdeča Kitajska in Moskva. Le nekatere afriške države se še niso izjavile.

bo ustavno sodišče priznalo za krivega, naj bo pravici zadoščeno in naj ga kaznuje.

Najmlajša Johnsonova hčerka je postala katoličanka

Lučka Johnson, najmlajša hčerka predsednika ZDA, je sprejela katoliško vero in bila krščena v cerkvi sv. Mateja v Washingtonu dne 2. julija. Do zadnjega ni nihče vedel, da misli Johnsonova hčerka postati katoličanka, zato so vest Američani sprejeli z začudenjem. Lučki Johnson so sv. krst podeli pogojno, ker je bila že krščena v protestantski cerkvi takoj po rojstvu. Bila je tudi skupno s sestro vzgojena v tej veri, ki je tudi vera njene matere, medtem ko je predsednik član neke najstarejše krščanske veroizpovedi ZDA, »National Christian Church«.

Najmlajša Johnsonova hčerka se je že pred leti približala katoliški veri in svojci so njena čustva spoštovali in ji niso branili. Vendar je Lučka iz obzira do svojih hotela počakati do svoje polnoletnosti za prestop v katoliško vero. Izbrala je svoj osemnajsti rojstni dan za sprejem katoliške vere in sv. krsta. Sama se je potem izrazila o tem dnevu: »Bil je najlepši dan mojega življenja.«

Obred sv. krsta se je izvršil v cerkvi sv. Mateja, in isti cerkvi, kjer so se pred dvema letoma izvršile pogrebne slovesnosti za pokojnim predsednikom Kennedyjem. Naslednji dan je Lučka Johnson prešla v kapeli sv. Anc v Marylandu, prvo sv. obhajilo.

Trabucchi pred parlamentom

V petek, 16. julija, se bosta poslanska zbornica in senat sestala na skupno zasedanje, da razpravljata o resoluciji glede delovanja bivšega ministra Trabucchija, proti kateremu je že bila uvedena parlamentarna preiskava. Toda z zaključki te preiskovalne komisije, zgleđa, da večina parlamentarcev ni zadovoljna, ker je obtoženega ministra z večino glasov oprostil vsake obdolžitve.

Edina možnost, ki jim je spričo tega ostala je bila, da zberejo potrebno število podpisov (absolutna večina). To se je zgodilo pred enim tednom, ko je pobudnik akcije proti Trabucchiju uspešno zbral večino 479 parlamentarcev, ki so podpisali resolucijo, ki zahteva sodni postopek proti omenjenemu ministru.

Zahtevo so podpisali poslanci in senatorji vseh političnih strank od komunistov do socialnih demokratov. Demokrščanski parlamentarci resolucije niso podpisali deloma iz solidarnosti do ministra Trabucchija, deloma zaradi tega, ker nameravajo komunisti Trabucchijev primer izkoristiti za propagandno gonjo proti KD, čeprav gre za stvar, ki ne zadeva odnosov med strankami.

Ce se bo večina poslancev in senatorjev po razpravi izrekla za uvedbo formalnega sodnega postopka, bo predsednik poslanske zbornice zadevne spise v roku dveh dni izročil ustavnemu sodišču.

V zvezi s tem je stališče demokratskih krogov soglasno, da je treba zadevo razčistiti. Če so obtožbe proti ministru neosnovane, se bo izkazala resnica. Če pa ga

Misijonarji se vračajo v Kongo

Predvidevajo, da se bodo lahko do meseca septembra letos vrnili vsi misijonarji, ki so vršili svoj apostolat v Uregu v skofiji Kasongo v Kongu na svoje misijonske postaje.

Vtisi z romanja v Oropo

Strahotno neurje je besnelo nad severno Italijo in želo težke žrtve. Romarski vlak je tam pri Milanu nenadno obstal: strela je raztopila električni vod. Viharni sunki so bili ob vozovje. Strmeli smo v šipe, ki jih je bičala ploha. Ko se je vlak zganil in se prebil skozi viharne dež, so švigale mimo nas strehe s polomljenimi televizijskimi antenami, hiše in ulice brez razsvetljave, izruvano drevje... V strmini pred Biello je lokomotiva obupno sopihala, sunkoma napredovala in le krepkemu, ritmično deklamiranemu »Ho-ruk!« naših mladeničev gre zasluga, če je speljala. Z občutno zamudo smo sredi noči priromali v Oropo.

PRVI DAN V OROPI

S slovesnim vhom smo preplavili novo oropsko baziliko in naša pesem je mogočno zadonela pod 81 metrov visoko kupolo. Rektor svetišča je slovenske romarje prisrčno pozdravil in med drugim rekel: »Se vedno nam je v živem spominu romanje tržaških in goriških Slovencev iz leta 1956: ubrana molitev in krasno petje, vzorni red in tako prisrčna pobožnost do Marije! Oh, če bi bila vsa romanja v Oropo tako zbrana in pobožna kot so vaša!«

Tudi zato je bila med občestveno sveto mašo, ki jo je daroval openski dekan msgr. Silvani, naša molitev zares zbrana, topla, glasna.

»Crna Marija« v Evzebijevi kapeli! Z vzhoda si prišla pred 1600 leti na ta najzapadnejši košček Italije, nešteta so uslišanja in velike milosti, ki si jih delila in ki jih deliš romarjem, zato bodi milostna tudi z nami!

PREVZEL NAS JE DUH DON BOSCA

Becchi, rojstni kraj Don Bosca! Revna bajta je bil tvoj rodni dom, a nadvse veličastna je bazilika in mogočni so zavodi, ki so vzrasli ob njem. Simbol povišane ponižnosti! Ni važno, če se je kdo rodil v koči ali v palači, važno je, da je bil velik po veri in ljubezni. Ob veličastni baziliki Don Bosca strmiš, ob njegovi revni rodni hišici te pa oblijejo solze ganotja.

Po občestveni sv. maši v baziliki kripi, veličastni in izredno prostrani, ki je spet odmevala od naših molitev in petja, je pozdravil romarje bivši vrhovni salezijski predstavnik g. Zigliotti in jim želel varstva in blagoslova apostola mladine sv. Janeza Bosca.

V verskem govoru je g. Jože Jurak označil svetniško osebnost Don Bosca in značilnosti njegove vzgojne metode: osnovna vloga krščanske matere, rast v evharističnem in marijanskem duhu, preventivno oblikovanje in prepričane, vedno vsele in optimistično navdahnjene vernike. Don Bosca mati Marjeta! Lepa je tvoja podoba, izpostavljena v hiši sina Jožeta, a še lepši je tvoj nepozabni vzgled in vzor, ki se je vklesal v srca naših mater in deklet!

Rojstna hišica sv. Janeza Bosca

NEPRESTANI DOKAZ BOŽJE PREVIDNOSTI

»Mala hiša božje Previdnosti« v Turinu: mesto v mestu: mesto trpljenja in ljubezni, vere in krščanske ljubezni! V Cotto-

Slovenski romarji pred novo Marijino baziliko v Oropi

lengovih zavodih je negovanih 14.000 najbolj nesrečnih naših bratov in sestra: telesno pohabljenih, umobolnih, božjastnih... Nad 130 let deluje ta ustanova, čudovito delo božje Previdnosti, ki se vzdržuje izključno z milodari, zapuščinami, žrtvami nešteti ljudi, ki se iz čiste ljubezni do Kristusa žrtvujejo oskrbi bolnikov: 6.000 redovnic, 50 duhovnikov, 50 redovnih bratov, 120 zdravnikov, ki dnevno prihaja v zavode in brezplačno nudi svojo pomoč...

Starejša redovnica nas je spremljala po raznih oddelkih. Slovenski duhovnik je tolmačil romarjem njene razlage. Redovnica je duhovnika napeto poslušala, razumela pa ni niti besedice. Končno je vdano vzkliknila: »V nebesih pa se bomo gotovo razumeli!«

Neka gospa ji je rekla: »Vam je toplo v redovni obleki, kaj?« Ta je malo pomislila in odgovorila: »Toplo! V nebesih bomo presrečne, da smo tu prenašale nekaj vročine!«

Sestra spremljevalka je tedaj pokazala na veliko postopje: »V njem je 200 bolnih redovnic. Na delu so omagale!« Presunilo nas je. Dvesto žrtev čiste ljubezni do bližnjega! »Zapojmo jim!« je predlagal nekdo. In že so se uvrstili. »Marija, skoz življenje!« je mogočno zadonelo pod nebo. V hipu so se odprla okna, verande so oživele, med vrati so vzrasle skupinice ljudi. Ubrana Marijina pesem, ki so jo Slovenci peli z nepopisnim navdušenjem bolnim sestram in neštetim bolnim »Male hiše božje Previdnosti« v Turinu, je vse ganila do solz. Navdušeno ploskanje in pozdravljanje z roko je bilo najlepša zahvala za ljubeznivo pozornost.

DOBRI PAPEZ OSVAJA SE PO SMRTI

»Sotto il Monte«, rojstna vas papeža Janeza XXIII. Milanski misijonarji (PIME) so odkupili papežev rodni dom, da ga preuredijo v muzej in ob njem zgradijo »misijonišče«. Rodni kraj papeža Janeza XXIII. bo tako postal žarišče krščanstva. Zares, lepšega spomenika mu niso mogli postaviti!

Obiskali smo papeževo rojstno hišo, ki je bil trden kmečki dom. V njem sta živela dva brata, papežev oče in stric, vsak s svojo številno družino: vsak je imel po 13 otrok. Bili so krščanski starši, verni, ki so se zaupno prepustili Bogu. In Bog jim je poplačal to zaupanje z največjo častjo: imeli so sina — papeža!

Misijonar je poklical papeževega brata Zaverija. Vsi smo ga obkročili. »Koliko let imate?« — »Po 41 let na nogo!« — »Ste bili večkrat v Rimu?« — »Vsaj desetkrat. Nisem štel.« — »Srečni ste, da ste imeli takega brata!« — »Res. Zdi se, da je nekaj dobrega res storil. Vsaj tako priča to, da zahajajo semkaj neprestano romarji! Ze več kot en milijon jih je prišlo!« — »Bog vam daje še veliko let

življenja!« — »Bogu ne staviš mej, prosim pa ga vedno le za eno leto vnaprej!« — »Ko boste umrli, vas brat papež popelje visoko!« — »Lassù non c'è camorra! Tam gori ni spletkarskega podkupovanja!« — »Pa Bog bo z vami dober prav zaradi veličine vašega brata!« — »Eh, in cielo non valgono protezioni, ma buone azioni! V nebesih ne poznajo protekcije, pač pa dobra dejanja!«

Potem pa še zaključek na griču Berico nad mesto Vicenzo. Ves čas smo bili povezani z nebeško Materjo. Bilo je povsem naravno, da v enem njenih svetišč tudi zapojemo pesem zahvale dobremu Bogu za srečno opravljeno romanje.

G. France Stuhèc, letošnji srebrnomašnik, je vsem navzočim podelil blagoslov. Prav on nosi že vrsto let levji delež na priredbi in izvedbi naših skupnih romanj. Tudi letos je s svojim izkušenim vodstvom pripomogel, da je romanje uspelo nad vsa pričakovanja in bilo vsem udeležencem v veliko duhovno okrepčilo.

Zaorila je pesem slovesa, sledila je dobra večerja, spet so zabrnili avtobusi, romarski vlak se je zadnjič napolnil, stekla so kolesa, v vagonih je vladalo družinsko razpoloženje, vlak je vozil po začrtanem voznem redu in ko je prišla polnoč, so bili že vsi romarji na potu na svoje domove.

Dr. Rudi Klincec

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Izseljenski duhovnik Janez Hafner 60-letnik

V mestu Graz v Avstriji malo manj kot 20 let že deluje med slovenskimi izseljenci duhovnik Janez Hafner. Ker je skromen po svojem značaju, slovenska skupnost le malo pozna njegovo ime. Pa zasluži, da se ga spomnimo vsaj za njegovo šestdesetletnico, ki jo je obhajal 15. julija. Samo Bog ve, kolikermir je že izkazal gostoljubje v svoji borni sobici in bil večkrat v povračilo še okraden. Za mnoge, ki danes živijo v svobodnem svetu v urejenih razmerah, je tekal po raznih uradih in jim dosegel, da jih niso vrnili čez mejo v Jugoslavijo. Dokler so obstajala begunska taborišča v Trofaiah ali Kapfenbergu 80 km od Gradca ter taborišče Wagnera ob jugoslovanski meji, je duhovno oskrboval tudi ta. Gospodu jubilanu želimo še dolgo življenje ter božji blagoslov pri nadaljnjem delu za zaupane mu slovenske ovčice.

Družinski jubilej zavednega rimskega Slovenca

Na praznik sv. Petra in Pavla je v ožjem družinskem krogu obhajal srebrni jubilej svoje poroke g. Roman Rus, ki je že dolgo vrsto let duša prosvetnega in kulturnega življenja med rimskimi Slovenci ter osrednje gibalno društva »Slovesek« v Rimu. G. Rus skrbi za slovensko oddajo na vatikanskem radiu, istočasno pa redno razpošilja našim publikacijam in listom v zamejstvu ter izseljenstvu novice iz katoliškega sveta. Tudi »Katoliški glas« ima v njem zvestega sodelavca in dopisnika.

Zlasti pa g. Rus že ves čas koncilskih zasedanj sproti natančno obvešča slovensko javnost o delu II. vatikanskega cerkvenega zbora, tako da si lahko vsakdo naših ljudi sproti ustvarja natančno sliko tega za Cerkev prevažnega dogodka.

G. Roman Rus je svoj družinski jubilej proslavil s sv. mašo, ki je bila na običajnem kraju, kjer imajo rimski Slovenci svojo občestveno sv. daritev vsako zadnjo nedeljo v mesecu. Poleg družinskih članov so bili prisotni še msgr. Belej, dr. Franc

Tudi letos so priredili rimski Slovenci svoj majniški izlet. Bilo jih je toliko, da so bili prireditelji v skrbeh, da ne bo za vse v dveh avtobusih dovolj prostora. Pomagali so si s stolčki, ki so jih nekateri imeli s seboj.

Bil je to že osmi majniški izlet rimskih Slovencev. Vsak je novo doživetje. Med petjem slovenske pesmi so se v prijetnem sončnem dnevu pripeljali v Agnani. To mesto je zgodovinsko. Ima nekaj nad 15.000 prebivalcev. Obdaja ga obzidje iz dobe več stoletij pred Kristusom. V stolnici, ki je iz II. stoletja in ima čudovite freske, je ponovil novomašnik g. Markuža svojo novo mašo v slovenščini.

Pridigal je prof. dr. Vodopivec, ki je v svojem govoru prikazal življenjsko pot g. novomašnika in pomen duhovnikov med nami. Samo onj lahko v teku svete daritve priključijo Kristusa na oltar. Zato moramo vedno znova prositi Boga, naj nam da čim več dobrih duhovnikov. S tem v zvezi je g. profesor omenjal tudi odobritev pravil slovenskega duhovniškega zavoda »Slovenicum« v Rimu in prve darove, ki jih je odbor že zanj prejel. Povabil je vse, naj z molitvijo in materialnimi darovi omogočijo obstoj tega prvega slovenskega zavoda v Rimu, ki postavlja slovenski narod v isto vrsto z drugimi narodi na svetu, ki imajo take zavode že stoletja.

Med sveto mašo so vsi izletniki odgovarjali mašniku in peli slovenske cerkvene pesmi. Veliko število navzočih je pristopilo tudi k obhajalni mizi.

Po sveti daritvi pa je zbrane Slovence nagovoril tamkajšnji kanonik in zgodovinar, ki je med drugim dejal:

»Ganjen sem, ker sem prisostvoval vaši tako doživetji sveti maši. Se posebej sem ganjen zaradi vašega prelepega petja. Zdi se mi, da ste Slovenci kot Izraelci v izgnanstvu duhovno in kulturno plemstvo vseh slovanskih narodov. Ostanite zvesti svoji veri, svoji besedi in svoji lepi pesmi!

Nato je govornik prikazal zgodovino te stolnice, kjer je prišlo do številnih važnih dogodkov, kot proglasitve svetnikom in blaženim mnogih svetih oseb, saj je bil Agnani domovina papežev Inocenca III., Gregorija X., Aleksandra IV. in Bonifacija VIII. Dne 7.9.1303 je Nogaret, odposlanec

kralja Filipa Lepega, odpeljal v zapor med sveto mašo prav v tej stolnici papeža Bonifacija VIII. Neki Sciarra Colonna pa je takrat papežu baje dal zašušnico.

Po ogledu znamenitosti in mesta so se slovenski Slovenci odpeljali dalje v Trisulium. Vedno više v hribe sta vozila avtobusa. Vedno prijetnejše je bilo ozračje. Veseli je in dobre volje so prispeli do slovite opaznice in odhitevi v prosto naravo. Pod koškatimi drevesi so doživljali prijetno sončno popoldne med šalami, pesmimi in prijetnim razgovorom.

Nato so si ogledali znamenitosti cistercijske opatije, cerkev z bogatimi freskami in korom, križne hodnike, pokopališče, srednjeveško lekarno in mogočno orla sredi vrta. V cerkvi so imeli majniško pobožnost, med katero so se spominjali vseh dragih, ki jih ni bilo več med njimi: p. Prešerna, gospe Baleani, Marije Marinškove. Se nekaj skupinskih slik in program izleta je bil zaključen.

Vrnitev je bila polna slovenske pesmi. Vse prezgodaj je bilo lepega izleta konec. V vseh bo ostal nanj nadvse lep spomin.

Slovenska skupnost za razlaščenje pri gradnji naftovoda

Kakor smo že poročali, je bil pred tremi tedni ustanovljen »Odbor za pomoč razlaščenecem« pri gradnji naftovoda. V njem so zastopniki iz vseh občin, skozi katere bo speljan naftovod. Odbor ima sedež v ulici Machiavelli 22, kjer je tudi sedež Slovenske skupnosti.

Pod vodstvom deželnega svetovavca Slovenske skupnosti dr. Skrka je bil ta odbor v sredo 7. julija sprejet pri deželni odborniku za industrijo in trgovino dr. Marpillero. Odbor je dr. Marpillero predložil pravno in ekonomsko plat razlaščenja zemljišč v dolinski in drugih občinah, skozi katere bo peljan naftovod. Nastel je številne argumente proti sedanjemu postopku in ravnanju ter prošnja za posredovanje glede pravičnih cen in takojšnjega izplačila odškodnine. Poudaril je tudi potrebo, naj dr. Marpillero doseže odložitev dostavitve novih razlaščenih odlokov, tako da bi bila možna izvensodna ureditev.

Deželni odbornik dr. Marpillero je poje kazal veliko razumevanje in zagotovil svojo pomoč. Takoj je stopil v stik s pristaniško ustanovo in organiziral sestanke, ki bo na deželi ter so nanj poabljeni zastopniki Pristaniške ustanove Odbora za pomoč razlaščenecem in konzorcija. Pozneje bo k pogajanju pristegnena družba SIOT.

To je prvi stvarni uspeh, ki ga je dosegel Odbor za pomoč razlaščenecem, prav deluje šele nekaj tednov. Ker je nevarno, da bi nekateri krogi politično izkoriščali konzorcij, ko gre dejansko za nepripravnost pomoč vsem razlaščenim lastnikom, poziva Odbor za pomoč razlaščenecem naše ljudi, naj se ne prenamagajo, ampak naj se pridružijo njegovim krajevnim sekcijam, ki so se že začele ustanovljati. Odbor uživa vso podporo Slovenske skupnosti.

TITOVCI PROTI SLOVENCEM!

Nedeljski »Piccolo« je poročal, da so demokristjani pri pogajanjih za sestavo upravnih odborov napovedali, da želijo pritegniti v odbore tudi svetovavce Slovenske liste, temu pa da so se uprli socialni demokrati in italijanski socialisti. Goriški socialni demokrati že od nekdanj nasprotujejo nam Slovincem, zlasti v zadevi priznanja in spoštovanja naših pravic. Socialni demokrati pa so, kot maršisti, zelo naklonjeni italijanskim socialistom, zlasti titovskim elementom stranke. Pri omenjenih pogajanjih je italijanske socialiste zastopal tudi titovec Waltritsch, ki je odločno nastopil proti temu, da bi se k pogajanju in v odbore pritegnili tudi slovenski svetovavci.

Titovci so pač italijanski socialisti, mrizjo Slovence, ki so ostali politično mostojni, zvesti svojemu narodu, in jim radi prepričali javno uveljavljenje. Tako namreč ravna odpadniki!

Waltritschev primer kaže, kako znanje titovci podpirati pravice Slovencev v Italiji! Namesto, da bi vstop Slovencev v upravne odbore podprli, jim to pravico na najvidnejšem mestu odklanjajo!

Vredno bo, da se k stvari takih titovcev še vrnemo.

TABOR SLOVENSKE PROSVETE

bo letos v nedeljo 1. avgusta na Repentabru

82 letni brat papeža Janeza XXIII. Ksaverij Roncalli med našimi romarji

KAREL MAUSER

Ljudje pod bičem

— II. DEL —

Prejšnji mesec je prišla tudi v naše roke prva pošiljka težko pričakovanega dela Mauserjeve knjige »Ljudje pod bičem«. Bila je seveda takoj razprodana. Upamo pa, da bomo v kratkem prejeli nadaljnje izvide, kajti pisatelj Mauser je osvojil tudi prvi nas na Goriškem in tržaškem tako velik krog bravcev, da ga lahko smatramo za trenutno najbolj ljudskega pisatelja, ki se je najbolj približal našemu človeku.

Pisatelj Karel Mauser je delo posvetil turjaki, ob dvajsetletnici naše narodne tragedije, ki se je leta 1945 začela z uveljavljanjem komunističnega režima nad slovenskim narodom.

V zgodbi zopet nastopa učiteljica Silva, ki je prišla po »osvoboditvi« v Dolenjskem, v bližini gradu Turjaka, kjer se je srečala s preteklostjo, ki je bila čisto drugačna od tiste, ki jo je doživela na Gorenjskem. Na eni strani je spoznala »ustrahovano ljudstvo«, na drugi strani pa opazuje nove gospodinjice, ki prevzajajo zlasti mladino v misli »osvobodilnega« boja. Odpirajo se nova obzorja, zve za preteklost tega časa med vojno, turjaška tragedija se odpre v vsej celoti tako iz ust »belega« odleženca kakor iz ust njenega predstojnika šolskega upravitelja Kostja Razpeta, ki je bil med napadavci kot politikomisar — kot ji na koncu prizna — osebno zlasti očeta njenega učenca Antona Regarja. Ta učenec se ji je namreč uprl, je otrokom v razredu govorila o »belega« kot okupatorskih hlapcih in narodnih osvobodilcih z ugaljenim medklicem: »Moj oče ni izdajavec«, — kar je ravno potem učiteljici Silvii vzbudilo zanimanje za resnico, ki se ji je še bolj približala ob branju »Ljudje pod bičem«, katere ji je pred svojo smrtjo daroval Rekarjev stric.

Drugi del trilogije »Ljudje pod bičem« je enostejši kot prvi del. Je pravzaprav povprečna, toda napeta in psihološko močno izdelana zgodba o Razpetovi tragiki zaočaranega partizana in zakonskega moškega, ki pa raste v človeka prav ob Silvii. Njenim vplivom se oddaljuje vedno bolj od partijske linije, zlasti ko vidi, kako prihajajo oportunisti vedno bolj v prednje, »idealistični borci za novi red« vedno bolj v pozabo. Tudi ne zmore več lagati ljudstvu o usodi vrnjenih doborancev, kakor tudi ne poroča o blaženem o ideoloških stranpotih svoje podizane učiteljice. Končno doživlja še strahotne prizore v družinskem krogu: Blaž Regar, kapitalistični »prilagodljivec in prva Silvii na ljubezen, za katerega je žrtvovala ne samo svojo čast in zdaj dela prostovoljno delnica od svojega »soodnika« Viktorja Zaprta pokoro za to, se vmeša v Razpetovo zakon in Razpetovo ženo zapelje. OZNA medtem aretirja Silvo, ker je pri njej našel črna bukve, Razpet pa, ki bi moral pričati kot odgovorni šef zoper njo, se ne ustreli, kot da bi storjenim krivicam kdaj še novo.

Poleg te zgodbe, v kateri se Silva doživlja nasloni na stran »bele« preteklosti — in na tem bregu jo je avtor knjige »Veste, prazen žakelj ne stoji pokonci.« je Nace mimogrede odgovoril, ne da bi razumel župnikov strah in upošteval njegov nasvet. »Imaš prav, Nace. Res si se že dolgo lačen držal pokonci,« je dušebrižnik pohvalil fanta, ki je slejkoprej spravljal vase božje dari kot da ne bi imel dna. Da bi vsaj malo zadržal njegov dobri tek in da ne bi bila ves čas tiho, mu je gospod Simon na kratko povedal zgodbo o Celniku, ki je umrl v ruskem ujetništvu. Prav nič ni ganila Naceta. »Ko bi ljudje ne umrli, bi svet podrli,« je na hitro pripomnil in z nezmanjšano vnemo nosil jed v usta. Misel na smrt od lakote mu teka očividno ni skvarila, če ga že ni poživila. Čez čas je še dodal iz svoje bogate življenjske izkušnje: »Veste, v Gonarsu je bilo tako: Debeli so kar brž shirali in umrli, suhi smo pa zdržali.« Župnik ni več silil v Naceta. Molče je čakal, da si priveže dušo. Končno se je fantu le razvezal jezik: »Veste, v taborišču nimamo tako dobre večerje.«

hotel imeti, da more še naprej razvijati njeno usodo in jo pripeljati v emigracijo — je v povesti mnogo zanimivih sodb, pogledov in misli o komunistični revoluciji in z njo povezani državljanski vojni na naših tleh. Tako zavrača besedo »izdajavec«, kajti borba ni bila vojna proti okupatorju, ampak komunistična revolucija in protirevolucija med nami samimi.

Z zanimanjem bomo sedaj čakali še zadnji del trilogije, ki bo verjetno izšel še to leto. Po obsegu bo enak prvemu (okrog 400 strani). Spet bodo nastopali Silva, učitelj Zalar ter dobro plasirani ravnatelj Bregar. Ta bo končno prejel zasluženo kazen za svoja brezvestna dejanja, žrtev Silve in Zalarja pa bo zrastle v silno ljubezen, ki hoče združenja in — svobode. In to najdeta samo s pobegom iz domovine. Tako se bo ta »ljubezenska« povest iz medvojnih in prvih povojnih let dovršila v izseljenstvu ter se obenem znova odprla med nami. Ali smemo pričakovati, da bo Mauser to okoliščino izrazil in zgodbo razvijal naprej? Vsi bravci si bodo gotovo želeli, da bi bilo tako.

Drugi del knjige »Ljudje pod bičem« stane broširan 2100 lir, vezan pa 2700. Knjigo je dobili v naših knjigarnah v Trstu in Gorici, iz prijaznosti pa jo posreduje tudi uprava našega lista. More se pa naročiti tudi naravnost pri izdajateljici: Slovenska kulturna akcija, Ramón Falcón 4158, Buenos Aires, Argentina.

—jk

TRŽAŠKE NOVICE

Tržaški nadškof na Kontovelu

V nedeljo 11. julija je obiskal Kontovel tržaški nadškof. Ob desetih se je pripeljal z avtom do vasi. Čakala ga je dolga vrsta birmancev in birmank z botri in botrami in lepo število ljudi. Med zvonjenjem so ga verniki spremili do cerkve. Na stopnicah je vrlji birmanec korajžno pozdravil g. nadpastirja v imenu vseh vaščanov in posebno birmancev, ki so stali ob njem.

Med petjem in zvonjenjem je g. nadškof nato vstopil v lepo okrašeno cerkev. Dolgo smo čakali na ta obisk in se nanj pripravljali z molitvijo. G. nadpastir je maševal v našem jeziku in tudi spregovoril tehte besede, ki naj bodo napotek za poznejša leta.

Po govoru je birmal naše otroke (25). Upamo, da znamenje ne bo ostalo samo na čelu, ampak v srcu, da se bodo še dolgo spominjali tega prelepega dne, ko jih je g. nadškof z mitro in pastirsko palico potrdil za Kristusove vojsčake.

Med mašo so naši ljudje lepo prepevali in molili na glas. Ze dolgo ni bilo toliko ljudi v naši cerkvi; ta je bila vsa v preprogah in zavesah. Tako se ljudje niso dolgočasil, saj so vsi razumeli, da tak obisk ni vsakdanja stvar, ampak po-

meni za vso vas mejnik v duhovnem življenju.

Po sv. maši in birmi je g. nadškof pregledal cerkev in župni urad. Zahvalil se je vsem, ki so sodelovali, da je praznik tako lepo uspel in je vse navzoče pozval, da bi še naprej in še bolj sodelovali z župnikom pri duhovnem prerorenju župnije. Zanimal se je in obljubil svoje posredovanje, da bi, če bo le mogoče, dosegli pri odgovornih oblasteh prelitje velikega zvona in zvonjenje na električni pogon. S tem bi bil velik in važen problem, ki zadeva vse vaščane, rešen v zadovoljstvo vseh.

Tudi je g. nadškof obljubil, da se bo zanimal, kolikor je od njega odvisno, da bi popravili strmo cesto, ki gre od Kandljetevih do restavracije. Upamo, da se bodo potem oblasti zganile in kaj naredile za našo vas.

G. nadškofu so vsi kontoveljski farani hvaležni za obisk, za pouk in blagoslov, ki nam ga je dal in za njegovo zanimanje za vaške probleme, ki mu jih je predložila župna delegacija. V g. nadškofu so videli in našli moža, ki ima odprto srce za vse zadeve, ki so nam najbolj pri srcu. Zato se mu javno zahvaljujemo vsi!

Za takojšnjo pomoč po neurju!

Deželni svetovalec Slovenske skupnosti dr. Škerk in tržaški pokrajinski svetovalec Saša Rudolf sta vložila vsak v svojem svetu nujno zahtevo, naj oblastva takoj priskočijo na pomoč tistim ljudem in tistim krajem, ki jih je prizadelo neurje dne 4. in 5. julija. Kar zadeva Tržaško, se je dr. Škerk zavzel zlasti za devinsko-nabrežinsko občino, kjer so ljudje utrpeli hudo škodo. Prav tako je zahteval pomoč za prizadeto prebivalstvo na Goriškem in v Beneški Sloveniji.

Praznik terana in pršuta v Velikem Repnu

Preteklo soboto in nedeljo se je vršil v Velikem Repnu 3. praznik terana in pršuta. Udeležba je bila precejšnja. Otvoritev so se med drugim udeležili tudi predsednik deželnega zbora dr. de Rinaldini, predstavnik pokrajinske turistične ustanove, kmetijskega nadzorništv in drugi odlični gostje. Zupan Mihael Guštin je nagovoril udeležence in se zahvalil predstavnikom oblasti. Spregovorila sta tudi odv. Terpin kot predstavnik pokrajinske turistične ustanove in dr. de Rinaldini kot predstavnik dežele.

Na letošnjem prazniku so bile cene teranu in pršutu nekoliko bolj dostopne.

Na prireditvi so nastopili zbor iz Repna, zbor »Illersberg« iz Trsta in proseška godba. Posebna komisija je tudi ocenila razstavljeni vina domačih vinogradnikov in jih nagradila.

Dramske prireditve na tržaškem gradu

Tržaška turistična ustanova je pričela tudi letošnje poletje s prireditvami na tržaškem gradu. Preteklo dni je igralska družina Procler-Albertazzi igrala Schillerjevo dramo »Maria Stuart«, klasično delo nemškega romantičnega gledališča, ki prikazuje Marijo Stuart kot zmagovavko v boju med dvema duhovnima antitezama. Številna publika je s precejšnjo udeležbo

Sv. oče bo obiskal Ameriko?

Zastopnik Sv. stolice pri Združenih narodih msgr. Giovanetti je imel pred kratkim sestanek z glavnim tajnikom Zveze narodov U Tantom. Sodijo, da sta na sestanku razpravljala o skorajšnjem obisku sv. očeta v ZDA. Po še ne potrjenih vesteh naj bi sv. oče obiskal Ameriko že v letošnjem septembru ali pa najkasneje v januarju prihodnjega leta. Msgr. Giovanetti je izjavil: »Iz vatikanskih virov je razvidno, da sv. oče proučuje možnost obiska v ZDA. Vendar je sedaj še prezgodaj določiti datum obiska. Če bi do tega prišlo je zelo možno, da bi se obisk vršil v teku prihodnjega zasedanja ZN.«

Potrjen lurški čudež

Marsejski nadškof msgr. Lallier je uradno priznal kot čudežno ozdravljenje gospodične Juliette Tamburini, do katerega je prišlo 16. junija 1959, ko se je vrnila iz romanja v Lurd. Svojo izjavo o čudežnem ozdravljenju je nadškof izdal po šestih letih natančnih zdravniških in znanstvenih raziskavanj, iz katerih izhaja, da ozdravljenje omenjene gospodične naravno ni razložljivo. Imela je hudo bolezen v kosteh in odprto rano, ki je ostala taka kljub zdravniški negi nad 10 let. Ko se je vrnila z drugega romanja v lurško svetišče, je gospodična Tamburini nenadoma povsem ozdravela.

Kontrola nad tujimi duhovniki na Madžarskem

Kako madžarska vlada ureja turistično gibanje katoliških duhovnikov lahko razberemo iz okrožnice števila 41 z dne 7. januarja letos, ki jo je izdal državni urad

za cerkvene zadeve v Budimpešti. Duhovščina, ki pride iz nekomunističnih dežel, sme dobiti dovoljenje za bivanje na Madžarskem samo na podlagi prošnje škofov in generalnih vikarjev, ki so za to pristojni z odlokom državnega urada za cerkvene zadeve. Imena povabljenih duhovnikov in predvideno trajanje obiska na Madžarskem mora biti predhodno sporočeno temu uradu.

Laiki se morajo zanimati za zedinjenje

Vsi laiki lahko prispevajo k zedinjenju Cerkve z željo, z molitvijo, z dobrim zgledom, z upiranjem zlu, tako je dejal kardinal Gilroy, ki je nadškof v Sydneyu. Predvsem se moramo zavedati, kaj želimo s pospeševanjem edinosti v Cerkvi. Zelim, tako je pojasnil kardinal, izpolniti Kristusovo voljo. Zelim, da bi bil Kristus naš pastir, da bi pripadal njegovji čredi na tak način, da bi bila ena sama čreda pod enim samim pastirjem. Samo iskreno iskanje resnice more predstavljati gonilno silo naše akcije. Laiki predstavljajo 90% članov Cerkve. Če se laiki ne bodo resno zanimali za veliko delo zedinjenja, preti nevarnost, da bodo vsi napori ostalih 10% članov Cerkve ostali brezplodni.

Protestantska bratovščina za zedinjenje

V Fürstenecku v škofiji Fulda v Nemčiji so ustanovili protestantsko bratovščino za pospeševanje zedinjenja kristjanov. Člani te bratovščine morajo izpolnjevati evangeljske svete uoboštva, čistosti in pokorščine ter prisostvovati vsaj šestkrat na leto sveti maši za zedinjenje kristjanov.

»Veste, prazen žakelj ne stoji pokonci.« je Nace mimogrede odgovoril, ne da bi razumel župnikov strah in upošteval njegov nasvet.

»Imaš prav, Nace. Res si se že dolgo lačen držal pokonci,« je dušebrižnik pohvalil fanta, ki je slejkoprej spravljal vase božje dari kot da ne bi imel dna. Da bi vsaj malo zadržal njegov dobri tek in da ne bi bila ves čas tiho, mu je gospod Simon na kratko povedal zgodbo o Celniku, ki je umrl v ruskem ujetništvu.

Prav nič ni ganila Naceta. »Ko bi ljudje ne umrli, bi svet podrli,« je na hitro pripomnil in z nezmanjšano vnemo nosil jed v usta. Misel na smrt od lakote mu teka očividno ni skvarila, če ga že ni poživila. Čez čas je še dodal iz svoje bogate življenjske izkušnje:

»Veste, v Gonarsu je bilo tako: Debeli so kar brž shirali in umrli, suhi smo pa zdržali.« Župnik ni več silil v Naceta. Molče je čakal, da si priveže dušo.

Končno se je fantu le razvezal jezik: »Veste, v taborišču nimamo tako dobre večerje.«

»Če se kuha za veliko ljudi skupaj, jed ni nikoli dobra,« si je upal sedaj tudi župnik nekaj malega naložiti na krožnik. Dosti itak že ni bilo več v posodi.

»Vi pa malo večerjate,« se je Nace začudil župnikovi skromnosti. »Ko bi živeli v taborišču, bi imeli boljši apetit.«

»Kako to misliš, Nace? Praviš, da v taborišču jed ni dobra in da bi kljub temu imel jaz ondi boljši apetit. Misliš, da zato ne jem, ker je jed dobra?« je župnik upal Naceta počasi pripraviti do tega, da sam spozna vzrok pomanjkanja njegovega teka.

»Ze vidim, da me ne razumete. Veste, v taborišču jed ni dobra. Pa tudi malo je je. Če je hudič v silji muhe žrl, tudi mi ne gledamo, kaj je v kotlu. Vse pojemo, čeprav ni dosti prida,« je bil Nace skoraj hud, ker ga župnik ni hotel razumeti.

»Zdi se, da tudi ti mene ne razumeš,« je bil zato gospod Simon toliko boljše volje. »Tudi jaz bi več večerjal, a ne maram gostilničarke znova nadlegovati.«

»Veste, sem mislil, da je mežnarica samo zame prinesla,« je bilo Nacetu na mah vse jasno. Da bi zakril zadrego, se je pričel siliti na smeh.

»Me veselil, Nace, da si se motil. Tako si se vsaj mirne duše najedel. V taborišču torej hrana ni bogve kaj. Se hujše je pa to, da ste po barakah natlačeni kot vžigalice v škatlici. Nocoj boš vsaj spet enkrat sam v sobi spal!«

»Tisto še ni najhujše. Pohlevnih ovac gre dosti v en hlev. Ko bi se le človek enkrat na dan pošteno najedel, pa bi bili zadovoljni v taborišču!«

»Jaz sem pa mislil, da vas Angleži kot svoje stare prijatelje prav dobro pitajo.«

»Le kako morete kaj takega misliti! Saj ste že bili pri nas in veste, da imamo v taborišču vse leto štiridesetdanski post. Večkrat gremo lačni kot siti spat,« se je Nace spet razvel in čez čas mirneje dodal: »Boga zahvalite, da ste zašli na Slemenico! Nič vam ni treba biti žal po Angležih!«

»Danes večerja res ni kaj posebnega, ker nisi poslal telegrama, da prideš. Ti bi bil moral priti za praznike, da bi videl, kako dobro kuha gostilničarka. Nitj vaši debeli kuharji v taborišču ne jedo tako dobro na vaš račun,« je župnik še dalje dražil Naceta.

»Veste, mi je že gospod Pavel pravil,

dala lepo priznanje igralskemu ansamblu, ki se je potrudil, da posreduje tržaškemu občinstvu pomembno Schillerjevo delo.

Boršt

Nevihla z viharjem v noči od nedelje na ponedeljek, pred enim tednom, je povzročila hud preplah in občutno razdejavanje tudi v naši vasi. Več dreves pred župni cerkvi in v bližini šole je vihar razčesnil in pometal po tleh kot kake travne bilke. Sunki viharja so strgali s tečajev veliko okno, ki se je raztreščilo z lesom in steklom po vsej cerkvi. V smeri proti Jezeru in Boteču je bilo več borov in celo debel hrast delno izruvanih. Takoj ob prihodu v Boršt, na križišču je bil veličastni kostanj razklan in velika sreča, da ni mogočno drevo zgrmel na hišo Glavinove družine.

V torek smo spremili k zadnjemu počitku gospo Ivano Marc, ki je po kratkem zdravljenju v bolnišnici podlegla zahrbtni notranji neozdravljivi bolezni. To je bil letos že naš deseti pogreb, kar je le preveč za malo župnijo: zapovrstvo je umrlo sedem moških in sedaj tri žene. V času, ko je smrt iztrgala v komaj polovici leta deset odraslih, pa sta bila rojena komaj dva otroka!

Minuli petek pa je umrl v naši vasi nenadne smrti 54-letni delavec, doma iz Tržica. Pomagal je popravljati škodo, ki jo je vihar povzročil na električni napeljavni in ga je zadela srčna kap.

Mala podružna cerkev na Jezeru, posvečena sv. Lovrencu, obhaja letos, tako pravijo zapiski, 300-letnico. Ze štiri leta obljubljala urad za obnovo, da bo popravil streho in notranjost spravil v stanje, ki ga zahteva stavba za bogočastje. Upajmo, da bo cerkva le postavljena v red do srede avgusta, da bo možno proslaviti omenjeni jubilej.

SPORTNA KRONIKA

Spet novi uspehi Olympije

Preteklo nedeljo so lahkoatleti naraščajniki (allievi) Olympije nastopili v Vidmu in so dosegli nekaj lepih rezultatov. Odlično se je izkazal Edi Podberšček iz Stan-dreža, ki je končno vendarle v metu diska (1.5 kg) dosegel mero, ki ga uvršča med najboljše oziroma na prvo mesto v deželi. Ze mesec dni pridno trenira in uspeh ni izostal: disk je vrgel 43.04 m daleč (imel je tudi en neveljaven met, ki je bil vsaj še kak meter daljši) in zasedel prvo mesto. Edijev met je tudi nov društveni rekord.

Nov osebni in društveni rekord je postavil Guido Palla, ki je na 1.200 m tekkel v času 3'42". Škoda, da fant ne more zadostno trenirati, ker je v službi od jutra do večera; ima namreč dobro voljo in tudi sposobnosti.

V triatlonu (triboju) je zavzel prvo mesto mali in gibčni Marcel Makuc iz Stan-dreža. Nabral je 1296 točk z naslednjimi rezultati: skok s palico 2.50 m; tek na zapreke 60 m 13"8; met kopja 600 g 28.84 m.

Bernard Spacapan iz Gorice pa je prvič poskusil teči 250 m — dosedaj je namreč vedno metaj kroglo. Pokazal je na tem svojem prvem poskusu, da je precej hiter tekač. Dosegel je čas 34"4, čeprav je precej izgubil pri štartu; zato je čisto gotovo, da bo še znatno napredoval.

Za konec pa še to: Jože Prinčič, ki meče kroglo in je tudi dober odbojkar, je povabljen na skupni trening, ki se bo vršil v Aostji od 26.7. do 14.8. in ki ga organizira F.I.D.A. za mlade atlete, ki so se izkazali na raznih tekmah.

kako dobro ste mu postregli. Celó s seboj v taborišče je nekaj prinesel,« je Nace prav mило in pohlevno pogledal gospoda Simona.

»Nič se ne boj! Tudi ti ne boš hodil lačen od tod,« je dušebrižnik Naceta brž razumel.

Nace se je župniku zahvalil s hvaležnim pogledom in vzdihnil:

»Dokler ne gremo po svetu, bomo večni reveži!«

»V katero deželo se nameravaš izseliti?« je gostitelja zadeva izselitve silno zanimala.

»Pravijo, da se bomo najlaže skupaj obržali, če si izberemo Argentino v Južni Ameriki. Kdor gre drugam, pravijo, je za skupnost izgubljen. V Argentini pa imajo zelo dobrega predsednika. Če se prav spominjam, se piše Janez Perón. Tudi njegova žena je zelo dobrega srca. Samo na to misli, kako bi drugim pomagala,« je Nace upal, da bodo onstran morja beguncem pečene piške same v usta priletele.

»Meni se zdi, da se piše Perón,« je župnik popravil Nacetovo pomoto.

(se nadaljuje)

MEJA 27

VECERJA

Nacetu jed že dolgo ni tako teknila kakor tisti večer. Zlahka je bilo opaziti, so cmoki padali čisto v prazno. Saj fant od jutra do večera le prezebal stradal. Tudi potovanje in zasliševanje je izčrpalo.

Mežnarica je Naceta dolgo časa pozorno gledovala. Sele ko jo je župnik vprašal, ne bo otrok strah, če je tako dolgo bo domov, je začutila, da je odveč v taborišču. Na kratko se je poslovila, češ res ne utegne čakati posode in da se bo pozneje vrnila.

Gospod Simon sprva tudi ni maral močnejšega fanta. Vpričo mežnarice ga v naj nezanimljivejšem jeziku ni maral obgovinjati, z nemiščino pa pri Nacetu ne bi mogel nič opraviti. Čez čas se je le zbal, da bo zanj nič ostalo. Brž ko je mežnarica zaprla vrata, je Naceta obzirno opomnil:

»Le počasi jej, Nace, saj se ti nikamor ne mudiš! Če človek počasi je, veliko več

GORIŠKE NOVICE

Goriški nadškof

za oškodovance zadnjega neurja

Pokrajinska uprava je poslala poziv za prispevke v sklad solidarnosti za oškodovance zadnjega neurja, ki je tako hudo prizadelo tudi našo pokrajino. Eden prvih se je odzval goriški nadškof msgr. Pangrazio in poslal predsedniku pokrajine dr. Chientaroliju nad pol milijona lir ter spremno pismo, v katerem je pohvalil poudarjeno pokrajinske uprave ter priporočil vsem, naj se po svojih močeh odzovejo vabilu v pomoč prizadetim.

Birma v Števerjanu

To nedeljo bo števerjanska župnijska skupnost doživela dva lepa duhovna dogodka: ob 10. jutraj bo daroval peto sv. mašo letošnji novomašnik iz Topolovega v Slovenski Benečiji g. Marij Gorjup, zvečer ob 6. pa bo goriški nadškof msgr. Pangrazio podelil zakrament sv. potrjenja 50 otrokom.

Goriški župan na obisku po vzgojnih zavodih

Goriški župan dr. Gallarotti si je zadnje čase nadel nalogo, da obišče vse vzgojne goriške zavode. Tako je obiskal poleg italijanskih tudi slovenski zavod sv. Družine, Alojzijevišče in pretekli teden tudi Katoliški dom, kjer ima svoj sedež oratorij Sv. Dominik Savio. Na obisku Katoliškega doma je goriškega župana spremljal tajnik odbora za Katoliški dom in predsednik Zveze katoliških prosvetnih društev na Goriškem dr. Kazimir Humar. Razkazal mu je vse prostore, lepo dvorano, spodnje prostore in razsežo igrišče. Gospod župan je pohvalil delo goriških katoliških Slovencev pri vzgoji slovenske mladine in jim želel še nadaljnjih uspehov.

Park goriške občine odprt občinstvu

Od 15. julija do 15. septembra bo za občinstvo odprt park goriške občine. Razen ob nedeljah in praznikih, ko bo park zaprt, je urnik za obisk parka od 9. do 12.30 in od 15. do 19. ure. Park je zaradi miru in svežega zelenja zelo primeren za otroke in starejše osebe, zlasti še za tiste, ki si ne morejo privoščiti počitnic v hribih ali pri morju.

Seja stalne komisije za kmetijstvo

Na sedežu trgovinske zbornice so imeli pretekli teden seje stalne komisije za kmetijstvo. Predsedoval ji je prof. Marsano, ki je poročal o ustanovitvi združne kleti, za katero se sprejemajo prijave do 15. julija letos. Zagotovljena je količina 10.000 stotov grozdja na leto. Nadalje je predsednik poročal, da so odpravili takso v znesku 500 lir, katero je moral vsak kmetovavec plačati pri označevanju živine. Prof. Marsano je nadalje poročal, da so na sektorju gozdarstva in kmetijstva na programu veliki načrti, ki jih bo mogoče uresničiti le s pomočjo deželne uprave. Razpravljali so nadalje o vojaških služnostih, ki zelo ovirajo razvoj kmetijstva, o strokovni vzgoji mladine za napredek kmetijstva, o ustanovitvi potrebnih uradov v prid kmetovavcev.

Nujna ureditev nekaterih cest

V teh zadnjih letih je goriška občinska uprava na zahtevo naših treh občinskih svetovavcev posvetila več pozornosti tudi okoliškim vasem in nekaterim mestnim predelom, ki so bili poprej skoraj docela zanemarjeni.

Naši svetovavci so namreč stalno zahtevali, da se povsod uredijo in asfaltirajo ceste in pločniki in da se okrepi cestna razsvetljava. Do tu je bilo že precej narajenega in nima pomena, da bi naštevati vsa izvršena dela, marsikaj pa še čaka, da pride na vrsto.

Posebno nujna bi bila sedaj ureditev še

nekaterih cest in pločnikov. Naši predstavniki se tega dobro zavedajo in tako se je pred dnevi prof. Bratina, ki je bil ponovno izvoljen v občinski svet, zanimal na Tehničnem uradu, da bi čimprej uredili cesto skozi Grojno in cesto, ki iz Pevme pelje proti St. Mavru, in da bi poskrbeli za pločnik vzdolž ulice Brigata Cuneo v Podgori.

Zivimo pač v dobri vedno večjega prometa in takojšnja ureditev omenjenih cest in pločnika je potemtakem res več kot upravičena.

Olajšave v malem obmejnem prometu

Na sestanku, ki so ga imeli italijanski in jugoslovanski obmejni organi v Vidmu pretekli mesec, so se dogovorili, da bo s prvim julijem stopil v veljavo sklep o 72-urnem bivanju na sosednem ozemlju, ne da bi bil všteta dan vstopa. S tem je znatno podaljšano bivanje imetnikov prepustnic na sosednem ozemlju. Druga olajšava je v tem, da od 1. julija dalje žigosajo prepustnice samo ob vstopu na sosedno ozemlje.

V začetku novega leta bodo uvedli nove triletne prepustnice, ki bodo nadomestile vse dosedanje.

Obmejni promet v juniju v Beneški Sloveniji

Na področju Beneške Slovenije so zabeležili v preteklem juniju 23.311 prehodov meje s prepustnicami in potnimi listi. Največ oseb je potovalo s prepustnicami in sicer 16.625 oseb. Čez obmejni prehod pri Stupici, ki je najvažnejši v Beneški Sloveniji, je prišlo 13.672 oseb.

Števerjan

Preteklo soboto 10. t.m. ob 19^h se je zbral v občinski hiši na prvo sejo novoizvoljen občinski svet. Na dnevnem redu je bila izvolitev župana in članov ožjega odbora.

Za župana je bil izvoljen nosilec liste Lipove vejice g. Stanislav Klanjšček. V ožjem odboru pa mu bosta pomagala gg. učitelja Ciril Terpin in Hadrijan Koršič. Namestna člana sta v ožjem odboru g. Armand Skok iz Jazbin ter Alojz Hlede iz Ščednega.

Poleg domačih so prisostvovali seji občinskega sveta tudi prijatelji iz Trsta in Gorice. Zabeležili smo med njimi g. Hermenegilda Podveršiča, bivšega župana; dr. Škerka in dr. Poštovana iz Trsta; dr. Kacina, dr. Sfiligoja, dr. Krannerja, dr. Bratino in dr. Bratuža.

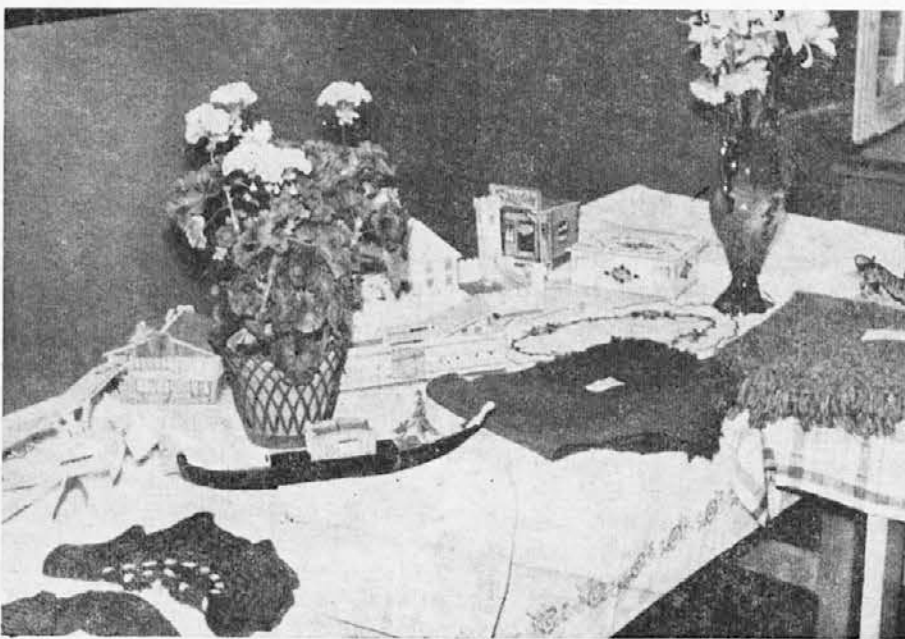
Svetovavci in gostje so se nato zbrali na prijateljski zakuski v Koršičevi gostilni na Sovenci.

Novemu županu in sodelavcem naj gre do naša iskrena voščila za uspešno upravljanje števerjanske občine. Bivšemu županu g. Hermenegildu Podveršiču pa zahvala za dolgoletno požrtvovalno delo v prid občanov.

Podatki vodstva delavske zbornice

Vodstvo delavske zbornice na Goriškem je na svojem zadnjem sestanku ugotovilo poslabšanje gospodarskega položaja na Goriškem. Iz teh podatkov je razvidno, da so v zadnjih 15. letih prenehali obratovati v naši pokrajini sledeči obrati: OMFA, GAMMA, SODENA, oljarna Luzzato ter druga manjša podjetja, medtem ko so skrčili od 20-30 in celo 50 odstotkov število zaposlenih podjetja SOLVAY, ladjedelnica CRDA, CILFIT, OET, tovarna nogavic Mucchiut, tekstilna tovarna v Podgori, opekarne, slaščičarne, lesna industrija, tovarna SAFOG in druge.

Spričo tega žalostnega položaja v naši pokrajini je vodstvo sindikatov predlagalo enotno protestno akcijo sindikatov.

Iz šolske razstave v Podgori

Povolilno zborovanje v Gorici

Slovenska demokratska zveza v Gorici je sklicala za nedeljo, 11. julija sestanek članov in somišljenikov, da bi pregledala položaj po zadnjih upravnih volitvah. Sestanka se je udeležilo lepo število prijateljev SDZ iz mesta in dežele.

Zborovanje je otvoril predsednik SDZ dr. Anton Kacin, ki je v svojem nagovoru poudaril osnovne smernice svobode in demokracije ter borbo za narodne pravice naše manjšine. Pri tem je spomnil na nastanek SDZ in njen pomen kot edine slovenske demokratične organizacije v po-vojnih letih, ko je pri nas še razsajal komunistični teror, ko je zločinska roka ugrabila takratnega vodilnega predstavnika SDZ dr. Slavka Uršiča. Zatem je predsednik dal besedo tajniku SDZ dr. Slavku Bratini, ki je podal poročilo o delu zveze za vso pripravil volitev. Za njim je poročal še dr. Martin Kranner o delu glavnega volilnega odbora, ki je obsegal predvsem odsek za finance in odsek za propagando. Iz obeh poročil je bilo razvidno, da je doseglja Slovenska lista z lipovo vejico na letošnjih občinskih in pokrajinskih volitvah na Goriškem lepo zmago, saj je v glasovih vidno napredovala. Vidj se, da niso te zmage mogli preprečiti niti javni napadi in klevete nasprotnikov. Prav v tem so slovenski volivci pokazali svojo zrelost. Nato je spregovoril dr. Avgust Sfiligoj, ki je podčrtal nekatere bistvene točke programa, ki ga je SDZ v Gorici vedno zagovarjala in uveljavljala. Dotaknil se je zlasti našega odnosa do italijanskih demokratičnih strank in poudaril upravičeno pričakovanje, da izpolnitve obljube o zaščitem zakon, ki so jo vodilni demokratični predstavniki naše pokrajine dalj že ob zadnjih parlamentarnih volitvah.

Sledila je diskusija, kjer so se obravnavale tudi zadeve okoliških občin. Na koncu so prisotni odobrili naslednjo resolucijo:

»Udeleženci zborovanja SDZ jemljejo na znanje poročila o upravnih volitvah na Goriškem, odobravajo izvršeno delo in zaupajo vodstvu SDZ nalogo, da izvede program, s katerim je Slovenska lista nastopila na volitvah.«

Izvolitev župana v Doberdolu

Prejšnjo sredo, 7. julija zvečer, ob 20. uri so se na županovo povabilo zbrali v občinsko sejno dvorano novoizvoljeni občinski svetovavci. Po otvoritvi je manjšina hotela pojasnil glede dnevnega reda, kajti vabila, ki so ji bila poslana, niso vsebovala točk tega reda. Izjavila se je, da po zakonu sklicanje seje ni pravilno, da dnevni red ni popoln in da bi bil zaradi tega vsak sklep za izvolitev župana in odbora neveljaven. Sledila je debata, med katero je župan Andrej Jarc izjavil, da je stvar pravilna in predlagal, naj se s sejo nadaljuje. Predlog je bil sprejet od večine, katera se verjetno ni zavedala in razumela, kakšne posledice ima nespoštovanje zakona in da je vsak odbornik odgovoren pred zakonom prej kot pred županom, manjšina pa je bila proti.

Potek volitev je pokazal, da so se izvoljeni na listi občinske enotnosti zbrali v občinski dvorani samo iz formalnosti, da potrdijo namreč to, kar so prej sami sklenili. Andrej Jarc je dobil 10 glasov, Černic Karlo enega in Peric Evgen enega, ena glasovnica je bila bela, dva sta se pa vzdržala.

Za odbornika sta bila izvoljena Černic Karlo in Peric Evgen, za namestnika pa Gergolet Julko in Poljan in Pahor Jožef iz Jamelj. Zanimivo je dejstvo, da so volivci Jamlje in Dol pustili ob strani. Potrjeni župan se je nato zahvalil za izvolitev in povabil vse k sodelovanju. Izrazil je svoje neodobravanje glede opazk

manjšine in s tem javno pokazal, da ne pozna svoje prve dolžnosti, kateri je že dvakrat slovesno prisegel in to je spoštovanje zakona, ki je edina podlaga vsakemu pravilnemu in koristnemu delovanju.

Sedaj pa se vprašamo, kako se g. župan iz Doberdola upa vabiti vse k sodelovanju in izjaviti, da se mora pozabiti na vse razprtije, ko se že na prvi seji na tako jasan način prezira manjšino? Se bolj pa je nedoumljivo dejstvo, da se g. Jarc in nekateri članj občinskega sveta čutiljo užaljene, ko se jih opozori na nepravilnosti; pač pa bi hoteli, da bi manjšina sodelovala tudi takrat, ko se po njenem mnenju krši zakon. Dokler so takega mnenja in dokler se bodo v občinskem svetu dajale neresnične izjave tudi na račun samih občinskih svetovavcev, je izključena vsaka možnost sodelovanja.

Radio Trst A

Spored od 18. do 24. julija 1965

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Kočica Tomaša«, Dramatizirana zgodba. Drugi del. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 15.30 »Belo in črno«. Prosvetni intermezzo. — 17.30 Popolninski ples. — 20.30 Iz slovenske folklore: Lelja Rehar: »Uod vejdancou, škrtatov jen mor«. — 21.00 Izbrani odlomki iz oper skladateljev naše dežele. Simfonični orkester in zbor iz Vidma vodi avtor Ezio Vittorio.

Ponedeljek: 11.45 Italijanski akvarel. — 12.15 Iz slovenske folklore: Lelja Rehar: »Uod vejdancou, škrtatov jen mor«. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 18.55 Slovenski solisti. — 19.15 Kulturni zakladi naše dežele: Giovanni Comelli: »Arheološki muzej«. — 21.00 Ildebrando Pizzetti: »Umor v katedrali«, opera v dveh dejanjih z medigro. V odmoru (približno ob 21.45): Opera, avtor in njegova doba, pripravil Gojmir Demšar.

Torek: 11.45 Veseli motivi. — 12.15 Naš vrt - pripravila Bogdana Černigoj. — 18.30 Skladatelji naše dežele. Vito Levi: Tre personaggi manzoniani. Orkester gledališča »Giuseppe Verdi« v Trstu. — 18.50 Baročna glasba. — 19.15 »Današnje otroške igre«. Razvedrila in zabave naših otrok. Pripravila Nerina Svab. — 21.30 Humorske preteklega stoletja: Carlo Dossi: »Ko se vname starj panj«.

Sreda: 11.45 Ansambla Privitera in Ettore Righello. — 12.00 Alessandro Manzoni: Zaročnica: (7) »Renza aretirajo«. Izvajajo dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Trstu. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 19.15 Duhovna dediščina papeža Janeza XXIII.: (3) Janez Belej: »Po stopinjah Dobrega pastirja: Janezova misijonska enciklika "Princeps Pastorum" ter skrb za življenje vere«. — 21.00 Simfonični koncert orkestra italijanske radiotelevizije iz Rima. V odmoru (približno ob 21.35) Knjižne novosti: Martin Jevnikar: »Eseji, študije in potopisi Frana Levca«.

Četrtek: 11.45 Italijanski pevci in ansambli. — 12.15 Spoznavajmo Italijo: Bruno Nice: (3) »Klima, vodovje in vegetacija«. — 19.00 Violinske skladbe. — 19.15 Radijska univerza: Guido Fassò: Naravno pravo: (8) »Naravno pravo in zgodovina«. — 21.00 »Otroci iz sodne palače«, Radijska drama. — 23.00 S XVII. festivala sodbene glasbe v Benetkah. Komorni orkester Filharmonije iz Krakova na Poljskem, vodi Andrej Markovski.

Petek: 11.45 Revija solistov. — 12.15 Ženski tednik, pripravila Jadviha Komac. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Moderna

Znano je, da je vodstvo Slovenske demokratske zveze poslalo za časa volilne propagande gospodu predsedniku republike Saragatu pismo s prošnjo, da blagohotno posreduje za to, da bi dobili tudi Slovenci v Italiji zaščitem zakon.

Prve dni tega meseca je glavno tajništvo gospoda predsednika republike sporočilo vodstvu Slovenske demokratske zveze v Gorici potom goriške prefektore zagotovilo, da je bilo glede zahteve po zaščiti zainteresirano predsedstvo vlade.

simfonična glasba. — 19.15 »Od Julija do Jadrana«: (2) Pravljičje, pripovedke legende. Pripravila Rado Bednarik. — 20.00 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe. Igra simfonični orkester italijanske radiotelevizije iz Turina. 22.00 Ideja miru: Vittorio Frosini: »Propaganda: literatura in politika«.

Sobota: 11.45 Pihalne godbe. — 12.15 Največ, najvišje, najdlje - mozaik prvencov in rekordov. Pripravil Dušan Pertot. 15.00 »Volan«. Oddaja za avtomobiliste. 16.00 Zgodbe prve svetovne vojne: Fran Saleški Finžgar: »Odhod na vojsko«. 17.00 Pevski zbori Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Publio Carniel« iz Trsta. 18.30 Jugoslovanski avtorji v izvedbi italijanskih orkestror. Jakob Gotovac: Orkestralna glasbena meditacija. — 19.15 Poletna čaranja - pripravila Saša Martelanc. — 20.00 Teden v Italiji. — 21.00 Alessandro Manzoni: Zaročnica: (8) »Renzova pot na Bergamo«.

OBVESTILA

Od 15. do 17. avgusta bodo pri šolskih sestrah pri Sv. Ivanu v Trstu (via de Doccie 36) dvodnevne duhovne vaje dekleta. Vodil jih bo g. dr. Stanko nezič.

Ravnateljstvo slovenske srednje šole Dolini sporoča, da se je pričelo vpisovanje v prvi razred za dijake, ki so v polletnem roku zaključili 5. razred osnovne šole se bo zaključilo 25. julija. Hkrati sporoča, da se je pričelo in bo trajalo do septembra tudi vpisovanje v 2. in 3. red.

Ravnateljstvo nižje srednje šole v Gorici obvešča, da traja vpisovanje v prvi razred te šole do 25. julija. Za vpis potrebni sledeči dokumenti: rojstni list, potrdilo o cepljenju proti kozam terško spričevalo 5. razreda. Vpisovanje vrši vsak dan od 9. do 12. ure v t. Randaccio.

DAROVI:

Za Katoliški dom: N. N. 1.000; N. 1.000 N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 3.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. 20.000 N. N. 500; N. N. 10.000; U. 5.000; Cej Jožef 500; Leban Marinka 500; družina Zgavec 500; Munih Katarina 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. 1.000; I. H. 3.000 lir.

Vsem darovavcem Bog povrni!

Za Zavod sv. Družine: Hladnik Franca 2.000 lir.

Za župnijski dom v Števerjanu: Černic 5.000; St. Premrl 5.000; J. K. 10.000; Hlede-Maraž, Ščedno 5.000; Feljčič Gabrovec 4.000; Franc Terpin 50.000; M. rija Mužina 30.000; Kristina Terpin 10.000; druž. Simčič 20.000; A. V. 15.000; L. V. 5.000; Anton Humar 5.000; druž. Rož. Valerišič 5.000; N. N. 2.000; Stefan mar, Kanada 5.700; Franc Zbogar, Kanada 2.800; H. Srebrnič 3.000; Ceda brnič, Kanada 7.800; J. P. 10.000; Iv. ligoj 3.000; druž. Koršič 15.000; L. Komjanc, Gorica 10.000; J. P. 4.000; J. 5.000 lir.

Vsem dobrotnikom iskren Bog plača!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpa trgovski L 30, osmrtnice L 50, več davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

ZAHVALA

Srčno se zahvaljujemo vsem, zlasti našim kvenemu pevskega zboru in g. županu, ki ste izkazali svoje sožalje ob izgubi naše drage matere

IVANE MARC

Družina Marc in sorodniki

Boršt, 11. julija 1965

V nedeljo, 18. julija 1965 bo v Štandrežu pri Gorici

SLOVESNA OTVORITEV ŽUPNIJSKEGA DOMA SV. ANDREJA

Dopoldne, ob 11. uri: blagoslovitev in otvoritev dvorane. Blagoslovil bo prevzvišeni goriški nadškof ob navzočnosti najvišjih cerkvenih in civilnih oblasti.

Zvečer, ob 7. uri: otvoritvena akademija z govori, petjem in prizori. Nastopajo domači zbori.

Ves popoldan bo trajal srečolov z bogatimi dobitki.

PRISRČNO VABLJENI VSI!